

(המשך מעמוד 3)

מאז אינני אוהב ראשי תיבות. הם מאכזבים. **ראובן סיוון, ירושלים**

שימעו פרוות הבשן...

על החיות השונות שביקרו בחתונת בתו של יו"ר הקואליציה. למראה הנבלות השונות שצעדו באון לחתונת הגביר — מי בצורת פרווה על כיתפי אשה ומי בצורת מיוזבת (שטרימל) על ראשו של גבר — התעורר בי רצון עז לשכתב את הנביא עמוס: שימעו הרבר הזה פרווה הבשן... הנה ימים באים... וגם אני נתתי לכם ניקיון-שניים בכל עריכם וחוסר-לחם בכל מקומותיכם... תמי שליט, תל-אביב

הקוראים הצעירים? ככיתוב מתחת לתמונה הסברתם. שרואים בה את השחקנים אהרון מסקין ו... מישה אושרוב. מה פתאום אושרוב? בסצינה של בית-הסוהר הופיע נחום בוכמן! אגב, ראיתי את ההצגה לפי 25 שנה, ולא אשכח אותה. חבל שהבימה אינה מעלה אותה שוב.

חנוך אבן-זהב, רמת-גן

בעיקבות ולאסקו

באין טפטים - נקשט את הקירות בציורי שמן. כדי להפגין את עושרו הרב הוזמן סוחר החזירים והמיסעון משה צור (העולם הזה 2412, 23 בנובמבר) ציור-קיר ענק, שבו הוא מופיע עם

שיהודי וכאי לאמץ לעצמו כל דת שיחפוץ בה — הרי שמשמעות המילה „יהודי“ משקפת בהכרח שייכות לעדה דתית. לפיכך, אם תרוה אנגלוביץ — הקבורה בין יהודים בבית-הקברות היהודי בראשון-לציון, שהיתה עשרות שנים נשואה ליהודי, שחיתה בחברה יהודית וריכזה בשפת יהודים ולמדה את נהגי היהודים, שכניה חיים כיהודים בין יהודים — איננה יהודיה לפי הכרעת הרבנות היהודית, הרי שאין משמעות גם ליהודיות ויהדות. די לי בשייכותי לעם ישראל, מכוח אורחותי הישר-אלית וקיומי בחברה ישראלית. אלא שקבורה עסקינה, מגיעה לאורח הישראלי הזכות לקבור את מתו בקבר ישראל — שאינו בהכרח קבר העדה היהודית או כל עדה דתית אחרת.

מטלטלי הגוויות

הגיע הזמן ש-קבר ישראל יועמד לרשותו של כל ישראלי שמת — ולא רק לבני העדה הדתית היהודית. כל אדם החי בצרפת בין צרפתים, יכול במהלך הימים להפוך צרפתי, מכוח ישיבתו בחברה צרפתית. כך יכול אדם להשתלב בחברה האמריקאית או האנגלית, או בכל חברה לאומית

יצחק חסון, תל-אביב

שמיד ושית

אז קמפ-דינויד היה מנחם על הכל, אך בגין חלבון הוא ירד אל השאול, והוא שנמנע אז - קפץ וטמיר - איזה שית נאכל עוד אנלו ושמיר? אורי יערי, קופנהאגן, דנמרק

מסקטר

להכות נהגים דורסנים בכיסם. לפי הסטטיסטיקה, רוב התאונות נגרמות על-ידי נהגים חדשים, בחמש השנים הראשונות של נהיגתם. כדי לצמצם את מיספרם, כדאי להטיל עליהם מס מיוחד, מי שקונה לו מכונית חדשה, יש לו מספיק כסף כדי לשלם מס שמן — ואם לא, יהיו על כבישינו פחות כמה נהגים מסוכנים. שלמה שטיין, ירושלים

פני הדור כפני מנהיגו

פניו של בגין, דלקת העור ושיגעון הגדלות. דלקת העור כפניו של מנחם בגין אינה צריכה להפתיע במיוחד, והסיבה לה יכולה להיות פשוטה למדי: זה נשמע (גראה) כסימפטום הסטרי של אדם, פוליטיקאי המפחד או המתבייש להראות פרצופו והוא מפתח מחלה גופנית כדי להתחמק, כדי לקבור ראשו בחול. זוהי כנראה מחלה של בתי-ענה. ואכן, לבגין יש בהחלט על מה להתבייש. הוא אינו מסוגל להיישיר מבט אל מול פני העם, ודלקת עור כפניו מהווה איוה פיתרון די מוצלח, מבחינתו, איוו פשרה לקונפליקט שבתוכו. כאומה, עלינו להישמר שהפארפרוה, פני הדור כפני מנהיגו לא תהיה נכונה. צער בכיוון זה עשה לאחרינה הרמטכ"ל, בעומדו פנים אל-פנים עם הטרגדיה בצור, בלא העמדת פנים ובלא דלקת כלשהי. אין ספק שהוא ראוי לצל"ש על אומץ-לב ציבורי זה.

סמי ארגון, רמת-פולג, נתניה

קראתי בעניין את הניתוח על מצבו הנפשי של מנחם בגין. אתם עושים את כל האפשר כדי לשנות לרמותו אופי טראגי, ולכן אתם ממעטים לדבר בתכונה העיקרית באישיותו. כמובן, אינכם מתעלמים מהמילחמה בלבנון, אבל אינכם מדגישים כי אחריותו הישירה למילחמה המופקרת היא אחר הגורמים העיקריים למצבו. אתם מסתפקים בקביעה כי הוא סובל ממצבנירוח מאניים-דיפרסניים, אולם שכחתם את בעייתו העיקרית: Mania Grandiosa, היא שיגעון הגדלות שדחף אותו למילחמה.

אברהם אהרוני, ירושלים

לידעה הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במבטת-בחיבה, שצורפה אליהם תמונת הכתב. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.

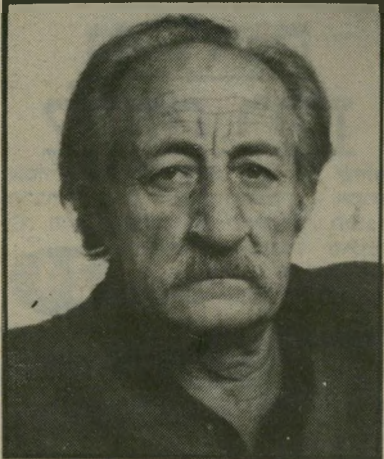

כלב רועים גרמני בא לשמור על אורחי הח"כ ניקיון-שניים וחוסר לחם...

שועל לבן בדרך לחתונת שפירא

אחרת. כך יכול גם אדם החי בחברה הישראלית אי-אפשר להיות מוסלמי מכוח הישיבה בין מוסלמים, ללא התהליך והטקס הדתי והסכמת מוסמך העדה הדתית. אי-אפשר להפוך נוצרי

קורא חסון קבר ישראל

ללא טכילה, וריקת מים קרושים ומילמולי טקס, בצילו של הצלב המקודש. אי-אפשר להפוך יהודי כל עוד מוסכם ומקובל על יהודים שהדרך לעם היהודי עוברת בשערי הרבנות הדתית; כל עוד מקובל על יהודים שאין יהודי ללא יהדות, כזו או אחרת; כל עוד לא נסבל בקרב היהודים

בני מישפחתו בלבוש חצרני מגוחך מהמאה ה-18. דבר מזור קרה לו לבחור. צור, שבתצלומים נראה דווקא נחמד, יצא בציוויו לא כליכך. זה מזכיר לי את בני מישפחת המלוכה הספרדית, שצוירו עליידי ולאסקו: הצייר התנקם בהם והרכיק להם קלסטריום מכווערים. זה מזכיר לי גם את מרי אנטואנט. באין טפטים, אמר בליבו יורשה הישראלי, נקשט את הקירות בציורי שמן! חדרוה מזהלר, גיבעתיים

בקשת אם

ארץ הצווים הרירותיים. אני, סמיחה ח'ליל, בת 60, אם לחמישה ילדים ויו"ר אירגון הנשים אינאש-אל-אוסרה באל-בירה שבגדה המערבית הכבושה, פונה לכל האמהות ולכל הדואגים לזכויות-האדם שיעורו לי לראות את ילדיי. ב-7 באוגוסט 1980 הוטל עליי צרהגבלה לעירי, למשך שנתיים וחצי, שבמהלכן נשללה ממני הזכות לראות את ילדיי, החיים בעמאן. מייצג אחרי שהוסר מעליי צרהגבלה, הותר לי לחצות את גישרי הירדן והותר לי לבקר את ילדיי. אך זה אירע רק פעם אחת. יותר מאוחר, כאשר ניסיתי לצאת לירדן, המימשל הצנאי סירב להוציא לי אישורי-צואה. מאז ניסיתי להשיג אישור כזה בכל דרך אפשרית, אך ללא כל תוצאות.

לכן ניסיתי להשיג אישור-כניסה לילדיי, כדי שיוכלו לבקר אותי. אולם השילטונות שוב סירבו לי. מאחר שעל סירוב השילטונות לא חלה כל הגבלה של זמן, פירוש הדבר שיוכלות לעבור שנים ללא שאוכל להתראות עם ילדיי. התכחשות השילטונות לזכותה של אם להתראות עם ילדיה מנוגדת לזכויות-האדם

● בחתונה ביקרו לא רק מיני חיות. צלם המערכת קלט בעדשתו כלב חי - נונח, נושם ומהלך על ארבע - שנכנס לאולם החתונה מלווה בידי איש-ביטחון. התמונה בעמוד זה.

נחום בוכמן בבית-הסוהר

במדור זה היה העולם הזה שהיה - השבוע לפי 25 שנה" התחלפו שמות השחקנים.

שחקנים מסקין ובוכמן זעקה בכלא

התמונה מצויינת, השחקנים מעולים. תמיד נעים להיזכר בהצגה כליכך טובה כמו זעקי ארץ אהובה. אבל מדוע הייתם צריכים להטעות את